

19-12-2024

ΟΡΘΡΟΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βονιφατίου.

ᾠχος ἡ Γα

Γ
χ
Γ
η Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν
Π
χ
η
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νο ς εν ο νο μα
τι Κυ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὥς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Γ
Γ
η Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν
Π
η
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νο ς εν ο νο μα τι
Κυ ρι ου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὥς ἄνω)

Ἀπολυτίκια Πέμπτης εἰς τὸ Θεός Κύριος.

Ἦχος γ'

Ἀπόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ἦχος δ'

Κανόνα πίστεως καί εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

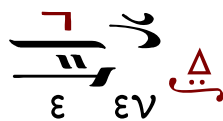
Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεός Κύριος. Ἦχος δ'.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρός, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἄγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σε, ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἦχος ᾠδῆς Δι

Τον Λο γον του Πα τρος Χρι στον τον Θε

ον η μων εκ σου σαρκω θεν τα ε γνω μεν
Θε ο το ο κε Παρ θε νε μο νη αγνη μο
νη ευ λο ο γη με νη δι ο α πα αυ
στωσ Σε α νυ μνου ν τεσ με γα λυ νο με

ε εν

Πέμπτη πρωΐ.
Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Ἀποστολικά
Ἦχος πλ. δ'
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ὡς φωστῆρας τοῦ κόσμου, καὶ ὁδηγούς, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὰς ἀπαρχάς, τοὺς θείους ὑμνήσωμεν, μαθητὰς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὅτι φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἡμῖν ἐξανέτειλαν, καὶ τὸν ἥλιον πᾶσι, τῆς δόξης ἐγνώρισαν· ὅθεν καὶ τὴν πλάνην, τῶν εἰδώλων καθεῖλον, Τριάδα κηρύξαντες, ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι. Πρὸς αὐτοὺς οὖν βοήσωμεν· Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσασθε, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Στιχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ἦχος πλ. δ'
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Εἰς τὰ πέρατα πάντα, διαδραμών, ὁ σοφὸς ὑμῶν φθόγγος, ὡς ἀληθῶς, τοῦ κόσμου πανεύφημοι, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολοι, θεογνωσίαν πᾶσι, τρανῶς ἀνεκήρυξε, καὶ τῶν

ἐθνῶν τὴν ἄγνοιαν, εἰς γνῶσιν μετήγαγεν· ὅθεν καὶ εἰδώλων, τὴν ἀχλὺν ἐκδιώξας, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως, τοῖς ἐν σκότει κατέλαμψε. Διὰ τοῦτο δεόμεθα· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Ἦχος πλ. δ'

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

Εκ πάσης ἀπειλῆς, καὶ κακίας ἀνθρώπων, διάσωσον ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε· σκέπην καὶ γάρ σε πάντες, καὶ προστασίαν θερμὴν κεκτήμεθα, καὶ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ἐν σοὶ θαρροῦντες ἄει προσπίπτομεν, ὃν ἐκδυσώπει ρύσασθαι ἡμᾶς, ἐκ πάσης περιστάσεως.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν

ἕτερα Καθίσματα Ἀποστολικά

Ἦχος πλ. δ'

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν

Φωστῆρες ὦφθητε λαμπροί, Χριστοῦ αὐτόπται, διὰ παντὸς πᾶσαν τὴν γῆν, φωταγωγοῦντες, καὶ σοβοῦντες τὸ σκότος, τῆς πολυθεΐας, τῷ φέγγει, τῆς εὐσεβείας τῶν διδαχῶν· διό με, τὸν ἐν αὐτῷ σκότει, τῶν

ἡδονῶν, ἀδεῶς πορευόμενον, φωτίσατε τῷ φωτί,
τῶν θείων προσευχῶν ὑμῶν, Θεοφόροι
Ἀποστόλοι.

Ἦχος πλ. δ'

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν

Στιχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ,
ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ
στερέωμα.

Τὰς τοῦ Κυρίου ἐν ψυχῇ, παραγγελίας, ὡς
θησαυρὸν πλουτοποιόν, πιστῶς λαβόντες, οἱ
Ἀπόστολοι ὥφθησαν, πᾶσιν εὐεργέται, πτωχείαν
ἀποσοβοῦντες, δαιμονικήν, καὶ πάντας,
καταπλουτοῦντες πλούτῳ Θεοῦ, πρὸς οὓς
πάντες βοήσωμεν· Πλουτίσατε καὶ ἡμᾶς,
ἀρίσταις ἐργασίαις νῦν, πενομένους δεόμεθα.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Θεοτοκίον

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε, τὴν ταπεινὴν, τὴν
ἐν ζάλῃ τοῦ βίου, τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς
ἀκυβέρνητον, ποντουμένην Πανάμωμε,
ἀμαρτιῶν τε φόρτῳ, φανεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ
εἰς πυθμένα ἄδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν,

φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ
σῶσον παρέχουσα, τὸν λιμένα τὸν εὖδιον, ἵνα
πίστει κραυγάζω σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν·
σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν.

Καθίσματα ἕτερα. Ἀποστολικόν.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῇ σαγήνῃ τῶν λόγων, τῶν θεϊκῶν, ὡς
ἰχθύας ζωγροῦντες, τοὺς λογικούς, τούτους
προσηγάγετε, ἀπαρχὴν τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ τοῦ
Χριστοῦ τὰ στίγματα, ποθοῦντες ἐνδύσασθαι,
μιμηταὶ τοῦ Πάθους, αὐτοῦ ἀνεδείχθητε. Ὅθεν
συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, Ἀπόστολοι
ἔνδοξοι, τὴν ὑμῶν νῦν πανήγυριν, καὶ
συμφώνως κραυγάζομεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ
τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Μαρτυρικόν

Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ.

Οἰκουμένης φωστῆρες, ἀειλαμπεῖς, ἀνεδείχθητε πίστει, μαρτυρικῇ, ὅλην ἀναθέμενοι, τὴν ἐλπίδα πρὸς Κύριον, καὶ νοητῷ ἐλαίῳ, τοῦ Πνεύματος Ἅγιοι, τὰς ψυχικὰς λαμπάδας, ὑμῶν ἐφαιδρύνετε· ὅθεν καὶ κρατῆρες, νοητοὶ τοῖς ἀνθρώποις, ἰάσεις προχέοντες, ὥσπερ νάματα ὤφθητε, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ἡ νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἄχραντε Θεοτόκε, τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς, λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἵνα δοξάζωμεν τὸν πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος λ̣ α̣ Γα

Ἡ νο η τη πυλη της ζω ης ημων α
χραν τε Θε ο το ο κε τους προστρεχονταας σοι
πιστως λυ τρωσαι των κι ιν δυ νων **ι** να

δο ξα ζωμεν τον πα να γι ον το κον σου εις
σω τη ρι αν των ψυυχων η ημων

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων

Ὡδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ Εἰρμός.

Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν. (Δίς)

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χορὸς Ἀποστόλων φωτοειδής, φωτὶ τῷ μεγάλῳ, παριστάμενος τὴν ἐμὴν, ζοφώδη καταύγασον καρδίαν, καὶ σωτηρίας πρὸς τρίβους ὁδήγησον.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ γνήσιοι φίλοι τοῦ Λυτρωτοῦ, παθῶν με φιλίας, ἐκλυτρώσασθε τὸν πολλαῖς, ἀπάταις τοῦ βίου πλανηθέντα, καὶ ἀγνωσίας νυκτὶ καλυπτόμενον.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρομφαία πληγέντας τοῦ πονηροῦ, ἰάσασθε βέλη, πεφυκότες τοῦ Δυνατοῦ, Ἀπόστολοι θεῖοι τοὺς ἐν πίστει, ὑπο τὴν σκέπην ὑμῶν καταφεύγοντας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο πλήρης κενοῦται καθὸ Θεός, καὶ σοῦ ἐκ κοιλίας, σαρκοφόρος Μήτηρ ἀγνή, προέρχεται σώζων εὐσπλαγχνία, τοὺς ὑπαχθέντας κακία τοῦ ὄφεως.

Ἅγιος κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον ἔτεμε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κὺν ταῖς χορείαις, τῶν ἄνω Δυνάμεων, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ, Μάκαρ παριστάμενος, ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς, πιστῶς ἐξαιτουμένους σε, παντὸς πειρατηρίου χαλεποῦ, Νικόλαε περίσωζε, λύσιν ἐξαιτούμενος, ἡμῖν τῶν παραπτώσεων.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ σὲ προστάτην, πλουτοῦντες Νικόλαε, ἡμέρας τε καὶ νυκτός, πίστει σοι κραυγάζομεν· Νῦν πρόφθασον ἡμᾶς, μεγάλως κινδυνεύοντας, δαιμόνων πονηραῖς ἐπιβουλαῖς, φθοροποιῶν ἀνθρώπων τε, ὅπως ἀναψύξεως, τυχόντες εὐφημῶμέν σε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχυροτάταις, νευραῖς τῆς πρεσβείας σου, τοὺς ἀποπνίγειν ἡμᾶς, σπεύδοντας Νικόλαε, τελεία ἀγχονία παράδος, λυτρούμενος τῆς τούτων, πονηρᾶς ἐπαγωγῆς, τοὺς ἐν αἰνέσει κράζοντας· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νομίμων δίχα, τῆς φύσεως τέτοκας, τὸν Νομοδότην καὶ Θεόν, ἄνθρωπον γενόμενον, αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκέτευε Πανάμωμε, ἡμῶν τὰς ἀνομίας παριδεῖν, τῶν βοώντων πάντοτε. τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου Βονιφατίου

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς,

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προθύμῳ λογισμῷ, τοὺς ἀγῶνας ζηλώσας,
τῶν γενναίων Ἀθλητῶν, ἐνήθλησας στερρῶς, καὶ
τὸν ὄφιν ἐνέκρωσας, ἄθλοις σου τοῖς ζωηφόροις,
Ἰερὲ Βονιφάτιε, τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδὼν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἀπάτην,
κεχυμένην ἀληθῶς, γενναῖε Ἀθλητά, τὴν ψυχὴν
πυρπολούμενος, ἔρωτι τῷ θειοτάτῳ, ὑπεισῆλθες
τὸ στάδιον, ἀπτοήτῳ τρισμάκαρ φρονήματι.

Δόξα...

Соφία θεϊκῇ, λαμπρυνόμενος Μάκαρ, τοὺς
ἀσόφους δυσμενεῖς, ἐμώρυνας, Χριστὸν
καταγγέλλων παχύτητι, σώματος ὁμοιωθέντα,
ὀφθῆναι ἠθέλησε, Βονιφάτιε οἷς Μάρτυς
πολύαθλε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸ Ὅρος τοῦ Θεοῦ, Δανιήλ ὁ προεῖδε, τὴν
Σκηνὴν τὴν νοητὴν, τὴν Πλάκα τὴν σεπτὴν, τὸ
τῆς δόξης ἀγίασμα, Τράπεζαν τὸν θεῖον Ἄρτον,
τὴν χωρήσασαν ἄσμασι, τὴν Ἀγίαν Παρθένον
ὕμνήσωμεν.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων

Ὡδὴ γ' .

Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμός

Κὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ
ὕμνεϊ σε τὸ πνεῦμά μου. (Δίς)

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε
ὕπέρ ἡμῶν.

Κθένος περιζώσατε, ἐξασθενήσασαν πάθεσι,
καὶ ἡδοναῖς, τὴν ἐμὴν καρδίαν, τοῦ Σωτῆρος
Ἀπόστολοι.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε
ὕπέρ ἡμῶν.

Μίαν καταγγέλλοντες, τρισσοφαῇ Θεοῦ
ἐλλαμψιν, οἱ Μαθηταί, τῆς πολυθεΐας, τὴν ἀχλὺν
ἐξηφάνισαν.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε
ὕπέρ ἡμῶν.

Ελκη πονηρότατα, τὰ τῆς καρδίας μου
παύσατε, ὡς ἰατροί, θεία χειρουργία, τοῦ
Σωτῆρος Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σῶσόν με κυήσασα, ὑπερφυῶς ἀγνή
Δέσποινα, τὸν Λυτρωτήν, πάντων καὶ Δεσπότην,
καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵνα σε γεραίρωμεν, ἵνα τιμῶμέν σε πάντοτε, δίδου ἡμῖν, χεῖρα βοηθείας, Ἱεράρχα Νικόλαε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κοίμισον Νικόλαε, σαῖς ἀκοιμήτοις ἐντεύξεσι, τοὺς καθ' ἡμῶν, ἐπεγειρομένους, πειρασμοὺς δυσωποῦμέν σε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλον με τοῖς πάθεσι, περιστατούμενον Ἄγιε, καὶ πειρασμοῖς, πονηρῶν ἀνθρώπων, μεσιτεία σου λύτρωσαι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύσιν δωρηθῆναί μοι, ἁμαρτιῶν Ἀγνή αἵτησαι, τὸν Ἀγαθόν, καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ χαλεπῶν περιστάσεων.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Βονιφατίου

Ῥοδὴ γ' . Ἦχος δ'

Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν,

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ποθήσας Ἐνδοξε, ἐλευθερίαν τὴν ἄνω,
ἀπὸ ζυγοῦ δουλείας, λυτροῦσαι πάθη τὰ σεπτά,
ἐζηλωκῶς αἰοίδιμε τοῦ δι' οἶκτον, δούλου
χρηματίσαντος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σαρκικῶν ἀνώτερος, ἀποδειχθεὶς
φρονημάτων, ἐν ἀλλοιώσει θείᾳ, ἀθρόον πᾶσαν
προσβολήν, τῶν δυσχερῶν ὑπήνεγκας
γηθόμενος, Μάρτυς Βονιφάτιε.

Δόξα...

Σεαυτὸν ἀπηρνήσω, καὶ πρὸς ἀγῶνας καὶ
πάλας, τοῦ δυσμενοῦς ἐξῆλθες, Σταυροῦ τῷ
ὄπλῳ κρατυνθείς, καὶ νικητῆς γενόμενος,
δεδόξασαι Μάρτυς Βονιφάτιε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

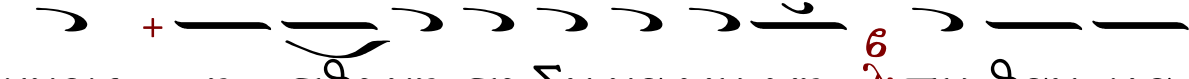
Ἐαυτὸν ἐκένωσε, τοὺς πατρικοὺς μὴ
κενώσας, ἐν τῇ γαστρὶ σου κόλπους, ὑπερούσιος
Θεός, καὶ σὸς Υἱὸς ἐγένετο Πανάμωμε, σῶσαι τὸ
ἀνθρώπινον.

Ὡδὴ γ', τοῦ Μηναίου

Ὁ Εἰρμός . Ἦχος δ'

Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἡ ἐξ Ἑθνῶν Ἐκκλησία,
καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἡσθένησε Συναγωγή, τῷ
θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν· Ἄγιος εἶ Κύριε.

Ο τι στει ρα ε τε κεν η εξ Ε θνω

ων Εκ κλη σι α και η πολ λη εν τε

κνοις η σθε νη σε Συ να γω γη τω θαυ μα

στω Θε ω η μων βο η σω μεν Ἄ γι ος ει

Κυ ρι ε ε ε ε

Κάθισμα Ὑψος α΄

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Τιμήσας τὸν Θεόν, παρ' αὐτοῦ ἐτιμήθης,
Μαρτύρων καλλονή, Βονιφάτιε μάκαρ· διὸ καὶ
στεφάνῳ σε, θείας δόξης ἐκόσμησεν· ὅθεν
σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην,
ἐορτάζοντες, ὑπὲρ ἡμῶν σὲ αἰτοῦμεν,
πρεσβεύειν πρὸς Κύριον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Καὶ σοῦ τῆς καθαρᾶς, καὶ πανάγνου Παρθένου, διῆλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ῥομφαία, Σταυρῷ ὡς ἑώρακας, τὸν Υἱόν σου ὑψούμενον, παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ προσφύγιον, ἁμαρτωλῶν καὶ τὸ τεῖχος, καὶ κόσμου κραταίωμα.

Ωδη 5'.

$$\approx H\chi_0\sigma\delta^{\gamma}$$

Ὁ Εἰρμός

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν
τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κήτει
δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ
τῶν δυνάμεων.

$\chi^B_{\epsilon\lambda} = \underbrace{\quad}_{\text{βοησε}} + \underbrace{\quad}_{\text{προτυπων την ταφηη}}$

ην την τρι η μερον ⁶λ ο Προ φη της Ι ω
νας ⁶λ εν τω κη η τει δε ο μενος ⁶λ εκ
φθο ρας με ρυ υ σαι ^Δλ Ι η σου Βα σι λευ
των δυ να με ω ω ω ω ⁶λ

Κοντάκιον Ἦχος δ'
Ἐπεφάνης σήμερον

Ἱερεῖον ἄμωμον, ἐθελουσίως, σεαυτὸν
προσήγαγες, τῷ ἐκ Παρθένου διὰ σέ, τεχθῆναι
μέλλοντι Ἄγιε, στεφανηφόρε σοφὲ Βονιφάτιε.

Ὁ Οἶκος

Ἀνατολῆς ὥσπερ ἀστήρ, τοὺς μάγους ἐκ
Περσίδος, οὕτω σε θεία νεῦσις ἐκ δυσμῶν
ὠδήγησε θεόφρον, τεχθῆναι ἐν Σπηλαίῳ, τῷ
εὐδοκήσαντι Χριστῷ προσκυνῆσαι ὡς Βασιλεῖ
ἀπάσης τῆς κτίσεως, καὶ τούτῳ δῶρα
προσαγαγεῖν, ὡς λίβανον καὶ σμύρναν καὶ
χρυσόν, Πίστιν Ἀγάπην καὶ Ἐλπίδα. Ὅθεν
σεαυτὸν ὁλόκληρον προσήγαγες αὐτῷ ἄμωμον
δῶρον, τῷ Τυράννῳ δικαστῇ, ἐν παρρησίᾳ
κράζων καὶ βοῶν· Χριστοῦ μου δοῦλος ὑπάρχω,
στεφανηφόρε σοφὲ Βονιφάτιε.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
μάρτυρος Βονιφατίου.

Στίχοι

Ζητῶν Βονιφάτιος ὅστ' Ἀμαρτύρων.

Ἐαυτὸν εὔρε μάρτυρα, τμηθεὶς ξίφει.

Ἐννεακαιδεκάτῃ Βονιφάτιος αὐχένα τμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων, Ἡλίας, Πρόβου, καὶ Ἄρεως.

Στίχοι

Ἀθλήσεως τμηθέντα τῷ ξίφει κάραν,
Ζηλοῖ ταχὺ Πρόβος σε, Μάρτυς Ἡλίας.
Ἄρης ὑπῆρξας πρὸς τὸ πῦρ ὄντως Ἄρες,
Ἄρης νοητός, ὅπλα πίστεως φέρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ , Μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων, Τιμοθέου καὶ Πολυεύκτου.

Στίχοι

Τιμόθεον δέ, τὸν πεπυρπολημένον,
Ποῦ θήσομεν, λαχόντα παντίμου τέλους;
Σοῦ Πολύευκτε Καισαρεῦ ποῖον τέλος;
Τὸ πῦρ ὑπελθών, εὖρον εὐκταῖον τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ , Μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων, Εὐτυχίου, καὶ Θεσσαλονίκης, καὶ
τῶν σὺν αὐτοῖς Ἀνδρῶν διακοσίων, καὶ
Γυναικῶν ἑβδομήκοντα, διὰ ξίφους
τελειωθέντων.

Στίχοι

Σὺν Εὐτυχίῳ καὶ σὺ Θεσσαλονίκη,
Νίκην ἐφεῦρες εὐτυχῶς διὰ ξίφους.
Ἀνεῖλεν ἀνδρῶν εἰκάδας δέκα ξίφος,
Ἀνεῖλε καὶ Γυναῖκας ἑπτάκισ δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ , Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγεντίου, Ἐπισκόπου Αἰθιοπίας.

Στίχοι

Σαρκὸς λιπὼν σύνδεσμον ὁ Γρηγέντιος,
Ἐκεῖσε μετῆλθεν, ἔνθα σαρξὶν οὐ τόπος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

Στίχοι

Τρύφων ἀνῆλθε σώματι πρὸς ἰτέαν,
Καὶ πνεύματι πρὸς ὕψος οὐρανοῦ μέγα.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

Ἦχος δ' . Ὁ Εἰρμός

Στίχ. **Λ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς ἐν
μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς
ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ
ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἦ

λυ τρω τα του παν τος παν το δυ να με

ε

τους εν με σω φλογος ευ σε βη σαντας

συ γκα τα βασ ε δρο σι σας ^Δ και ε δι ι
δα ξας με ελ πειν ⁶ παν τα τα ερ γα ^π ευ λο
γει τε υ μνειι τε τον Κυ ρι ο ο ο ⁶ ον ^λ

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς...

Τιμωτέρα τετάρτου ἤχου.

Τιμωτέρα Ὑψίστου

Στίχος α' ^{χ^Μ}_{6λ} ^B Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ^{6λ} και η γαλ λι α σε το πνευμα

μου ^{χ^{6λ}} ε πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι

μου ^{6λ}

^B ^{6λ} Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^{6λ} και

εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τω σ των Σε ρα φιμ

^{6λ} την α δι α φθο ρω σ Θε ον Λο γον τε

κου σαν ^{6λ} την ον τω σ Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν ^{6λ}

Στίχος β' ^{χ^B}_{6λ} Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

29

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶λ ι δου

γαρ α πο του νυν ⁶λ μα κα ρι ου σι με πα

σαι ^B αι γε νε αι ⁶λ

⁶λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶λ και

εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

⁶λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν ⁶λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν ⁶λ

Σπίχος γ' ⁶λ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα

λει α ο δυ να τος ⁶λ και α γι ον το

ο νο μα αυ του ⁶λ και το ε λε ος αυ του

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και
εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε ρα φιμ
την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν
Σπύχος δ' ποι η σε κρα τος εν βρα χι
ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε
ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυ των
την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ζο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ
την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν
Σπίχος ε' Κα θει λε δυ να στας α πο θρο
νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας
νε πλη σεν α γα θων και πλου του ουν τας
ξα πε στει λε κε νους
την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και
εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

— — — — — ^B — — — — —
 κου σαν ^π την ον τως Θε ο το κον σε με γα
 — — — — — ⁶
 λυ νο μεν ^λ
 Σπύχος στ' ^χ ⁶ ^λ ^Δ αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
 — — — — — + — — — — — ⁶
 δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους ^λ κα θως
 — — — — —
 ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων
 — — — — — ^χ ^Δ ⁶
^λ τω Α βρα αμ ^Δ και τω σπερ μα τι αυ του ε
 — — — — — ⁶
 ως αι ω νος ^λ
 — — — — — ^M — — — — — ^Δ
⁶ ^λ ^Γ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ
 — — — — — + — — — — —
 και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των
 — — — — — ^Π — — — — — ^M ^Π
 Σε ρα φιμ ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον
 — — — — — ^B — — — — —
 Λο γον τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο το κον

σε μεγαλυνομεν ⁶λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὠδή τοῦ Μηναίου
Ἦχος δ' . Ὁ Εἰρμὸς

Εὗα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
κατάραν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε,
τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν
εὐλογίαν ἐξήγησας· ὅθεν σε πάντες
μεγαλύνομεν.

Ἦχος ^Γτος ⁶λ

^Γ ^B ⁶λ ⁶λ Εὐ αμενοτης πα ρα κο ης νο ση μα
τι την κα ταραν ει σω κι σα το ^Π ⁶λ συ δε Παρ
θε νε Θε ο το κε ^N ^π ⁹ τω της κυ ο φο ρι ι
ας βλαστηματι τω κοσμω την ευ λο γι ι
αν ε ζην θι σας ^B ^Δ ⁶λ ο θεν σε παν τες με γα λυ νο
μεν ⁶λ

Ἦχος ᾠδῆς Βου

Ἰ-
6 λ **Δ** ξι-ον ε-στιν-ως α-λη-θ-ως **Δ** μα-κα-
ρι-ζειν-σε-την Θε-ο-το-κον **6** λ-την α-ει-μα-
κα-ρι-στον και πα-να-μω-μη-τον **Δ** και μη
B
τε-ρα-του Θε-ου η-μων **6** λ **Γ** την Τι-μι-ω-
τε-ραν των Χε-ρου-βιμ **6** λ και εν-δο-ξο-τε-ραν
α-συγ-κρι-τως των Σε-ρα-φιμ **6** λ-την α-δι-α-
φθο-ρως Θε-ον Λο-γον τε-κου-σαν **6** λ-την ον-τως
Θε-ο-το-κον σε-ε-με-γα-λυ-νο-με-ε-ε-ε-εν **6** λ

Ἐξαποστειλάρια

Τῇ Πέμπτῃ:

Ἦχος β'. Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε

Εἰς πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, δραμόντες ἐκηρύξατε, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκ Παρθένου, ἁγίαν σάρκωσιν ὄντως, ἐκ πλάνης ἐπιστρέφοντες, τὰ ἔθνη καὶ φωτίζοντες, καὶ πάντας ἐκδιδάσκοντες, Τριάδα σέβειν ἁγίαν, Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος.

Ὅμοιον

Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα, καὶ ἱεράρχην ἅπαντες, τὸν πρόεδρον τῶν Μυρέων, Νικόλαον εὐφημοῦμεν· πολλοὺς γὰρ ἄνδρας ἔσωσεν, ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας, καὶ Βασιλεῖ ὀπτάνεται, σὺν Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, λύων τὴν ἄδικον ψῆφον.

Θεοτοκίον Ὅμοιον

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἁχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ ἡυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ΄ (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Κοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

Ὁ Ἱερεύς: **Εἰ**ρήνη παῶσι.

Ὁ χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: **Τ**ὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: **Γ**οί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: **Τ**ὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: **Γ**ὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόσπινχα τῶν Αἰνῶν.

Ἀποστολικά

ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ

Ἀποστολικά.

Ἦχος πλ. δ'

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ

Κύριε, σὲ εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ Ἀπόστολοι ποθήσαντες, σκύβαλα ἡγήσαντο πάντα, ἵνα σε μόνον κερδήσωσι, καὶ ὑπὲρ σοῦ αἰκισμοῖς, τὰ σώματα παρέδωκαν· διὰ τοῦτο δοξασθέντες, πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Κύριε, σὺ τῶν Ἀποστόλων τὴν μνήμην, ἐπὶ τῆς γῆς ἐμεγάλυνας· πάντες γὰρ ὁμοῦ συνελθόντες, ἐν αὐτῇ δοξολογοῦμέν σε, ὅτι παρέχεις ἡμῖν, δι' αὐτῶν τὰ ἰάματα, καὶ τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, εὐχαῖς αὐτῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν. Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τὸν θώρακα τῆς πίστεως, ἐνδυσάμενοι καλῶς, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ, καθοπλίσαντες ἑαυτούς, Στρατιῶται εὐσθενεῖς ἀνεδείχθητε, τοῖς τυράννοις ἀνδρείως ἀντικατέστητε, καὶ διαβόλου τὴν πλάνην κατηδαφίσατε, νικηταὶ γενόμενοι, τῶν στεφάνων ἡξιώθητε, πρεσβεύσατε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸν θώρακα τῆς πίστεως ἐνδυσάμενοι καλῶς καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ καθοπλίσαντες ἑαυτούς στρατιῶται εὐσθενεῖς ἀνεδείχθητε τοῖς τυράννοις ἀνδρείως ἀντικατέστητε καὶ δι

α βο ο ο λου την πλα νην κα τη η δα
φι σα τε νι κη ται γε νο με ε νοι των
στε φανων η ξι ω θη τε πρε σβευ σα α τε του
σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. δ'

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν
δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης
ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δε ε σποι να προσ δε ξαι τας δε η η
η σεις των δου λων σου και λυ τρωσαι η
μας α πο πα α σης α να αγ κης και θλι
ψεωωω ως

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκια Πέμπτης

Ἦχος γ'

Ἀπόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ἦχος δ'

Κανόνα πίστεως καί εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

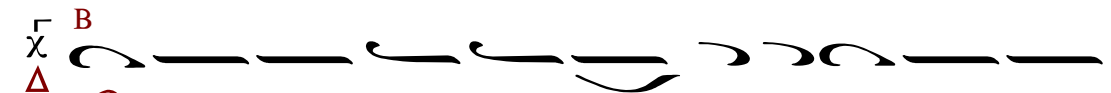
Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου,

Ἦχος δ'.

Ὅτι πάντων ὑπάρχεις, τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως, μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν σε, Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος ὧ Δι

Ἦχος ὧ Δι **Ο** τι παν των υ παρχεις τωνποι η

μα των υ περ τε ε ρα α νυμνειν σε α

ξι ως ουκ ευ πορουντες Θε ο το ο κε

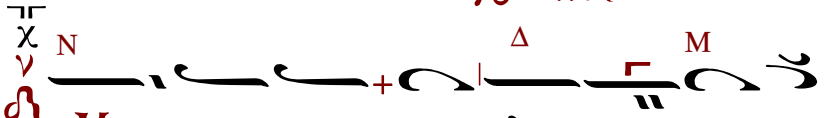
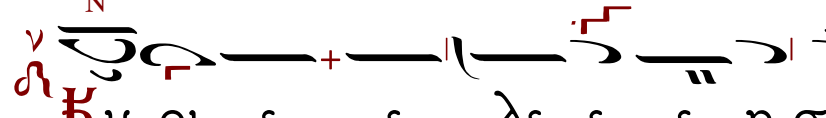
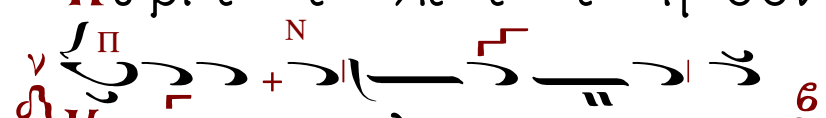
δω ρε αν αι του μεν σε ε λε η σον η μα

α ας

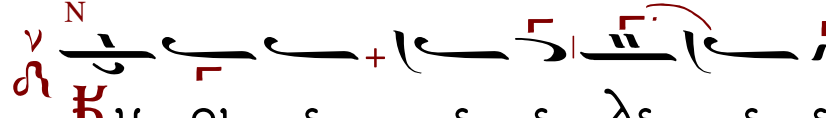
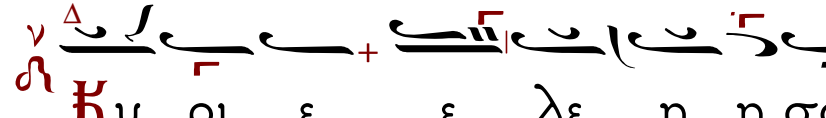
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος πλ. δ' Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

Ἀντίφωνο Α'

Ἦχος Δι

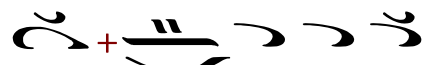

 Δ μη ην

Σπχ. α' **Δ** γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλ λειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

 Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

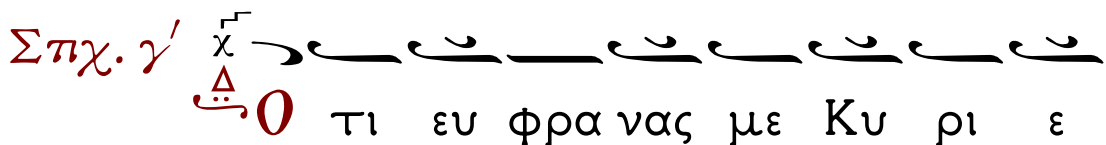
Σπχ. β' **Τ**ου α να γ γε λειν τω πρω ι

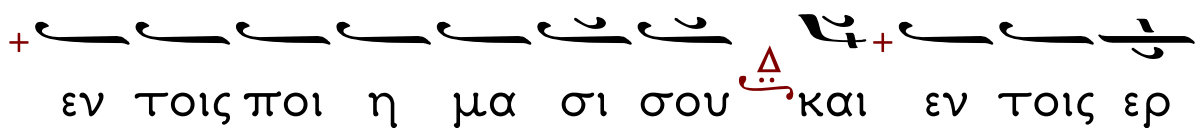
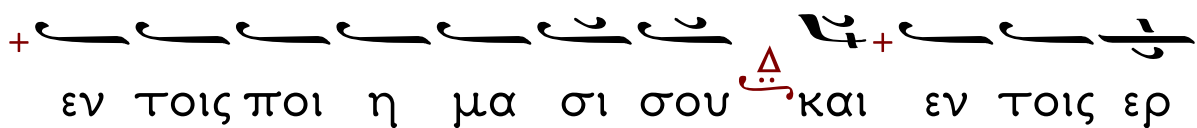

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

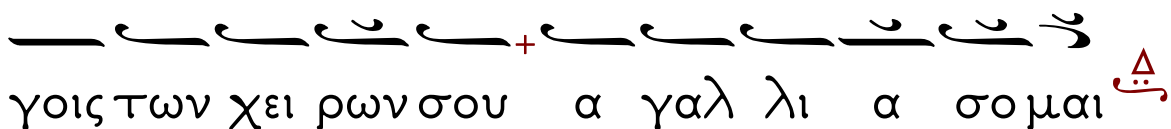
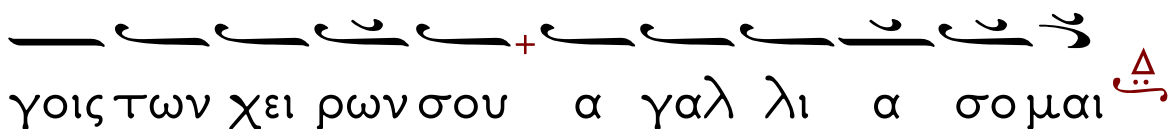

σου κα τα νυ κτα

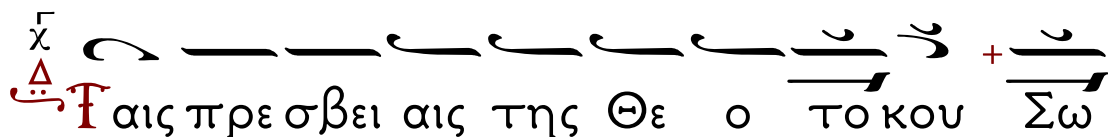

 Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον ημας

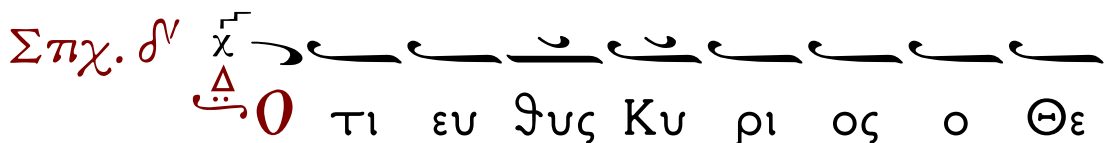
Σπχ. γ' 0 τι ευφρανας με Κυρι ε

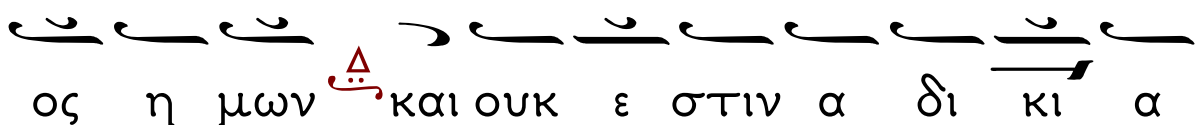
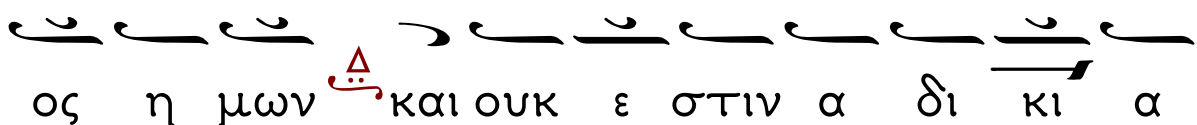
+ εν τοις ποιημασι σου και εν τοις ερ

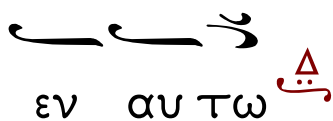
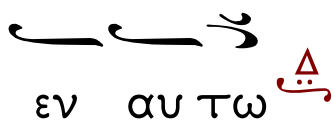
 γοις των χειρων σου αγαλλιασομαι

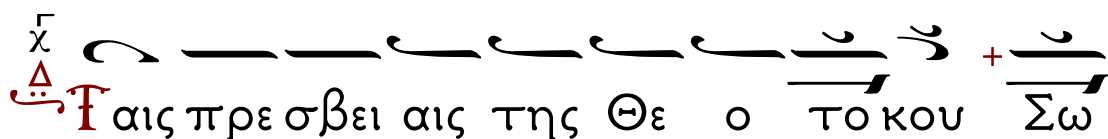
 1 αις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

Σπχ. δ' 0 τι ευθυς Κυριος ο Θε

 ος ημων και ουκ εστιν αδικια

 εν αυτω

 1 αις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεο
τοῦ οὐκοῦ Σωτὴρ σῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνο Β'

Ἦχος Δι

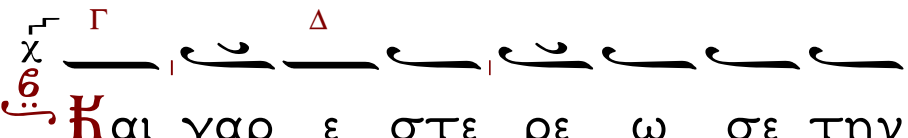
Ἄμην

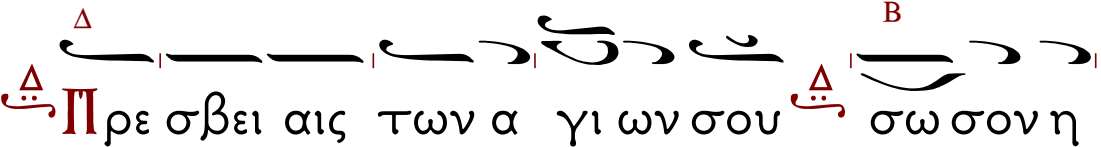
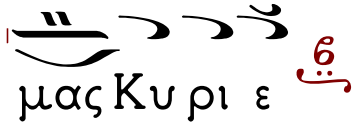
Σπχ. α'

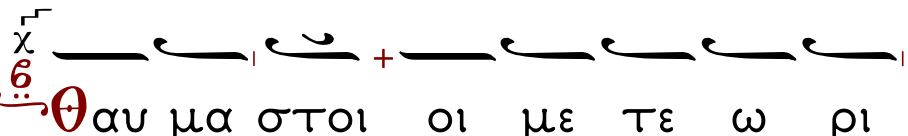
Ὁ Κύριος ἐβασίλευ
σεν ἐπρεπείαν ἐνεδύσατο
ἐνεδύσατο Κύριος δυνάμιν καί
περιέζωσατο

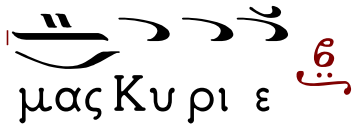
Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου σῶσον ἡ

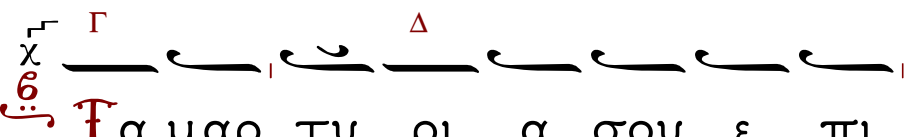
μᾶς Κύριε

Σπχ. β' **Κ**αι γαρ ε στε ρε ω σε την
 οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε
 ται

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η
 μας Κυ ρι ε

Σπχ. γ' **Θ**αυ μα στοι οι με τε ω ρι
 σμοι της θα λασ σης θαυ μα στος εν υ ψη
 λοις ο Κυ ρι ος

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η
 μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ' **Τ**α μαρ τυ ρι α σου ε πι

στῶ θῆσαν σφοδρά ^Δ τῶ οἱ κῶ σου πρεπεί
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα ημερων ^Δ

^Δ Πρεσβειαις των α γιων σου ^Δ σωσον η
μας Κυ ρι ε ⁶

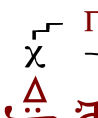
^Δ Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευμα τι ^Δ

^Δ Και νυν και α ει καεις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην ^Δ

^Δ ^Μ Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου ^Δ α θανατος υ πα α α αρχων

και κα τα δε ξα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε επτωσ ε
αν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
ος θα να ατωω θα να τον πα τη σας ει
εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ξα
ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δι

Σπχ. α' Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
τω Σω τη ρι η μων

 Εω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
εν Α γι οις θ αυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
α λ λη λου ι α

Σπχ. β' Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

 Εω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θ αυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. γ' ^χ **Ο** τι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευs με γας ε πι πα σαν την

γην

Εω σον η μα αs Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θ αυ μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω **Ε**ω σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οις θ αυ μα στος ψα λ λον τας
Σοι α λ λη λου ι α

Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας.

Ἀπολυτίκια Πέμπτης

Ἦχος γ'

Ἀπόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα παισμάτων ἄφεσιν παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Νικολάου

Ἦχος δ'

Κανόνα πίστεως καί εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος α'

Κοντάκιον

Πέμπτη, τῶν Ἀποστόλων

Τοὺς ἀσφαλεῖς, καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας,
τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου, Κύριε,
προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου
καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ
τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν,
ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ἦχος Δ'

Τους α σφαιεις και θε ο φθογγους Κη η
ρυ κας την κο ρυ φην των Μα θη των σου Κυ ρι
ε προ σε λαβου εις α πο ο λαι σιν των α
γα θων σου και α να παυ σιν τους πο νους
γαρ ε κει νων και τον θα α να τον ε δε ζω
υ περ πα σαν ο λο καρ πω σιν ο μο νος
γι νω σκων τα ε γκαρ δι α α α

Καί τοῦ Ἁγίου Νικολάου
Ἦχος γ' Ἡ Παρθένος σήμερον

Ἐν τοῖς Μύροις, ἅγιε, ἱερουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γάρ, ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἁθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιάσθης ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΕΜΠΤΗ ΚΣΤ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Τιμόθεον Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **3:1-13**

Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος· εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ. Δεῖ οὖν τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ, ἀλλ' ἐπιεικῆ, ἄμαχον, ἀφιλάργυρον· τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος· (εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδε, πῶς ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσεται;) μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθεὶς εἰς κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ Διαβόλου. Δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν, ἵνα μὴ εἰς ὄνειδισμὸν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τοῦ Διαβόλου. Διακόνους ὡσαύτως σεμνοὺς, μὴ διλόγους, μὴ οἶνω πολλῷ προσέχοντας, μὴ

αἰσχροκερδεῖς, ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει. Καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον, εἴτα διακονείτωσαν ἀνέγκλητοι ὄντες. Γυναῖκας ὡσαύτως σεμνάς, μὴ διαβόλους, νηφαλίους, πιστὰς ἐν πᾶσι. Διάκονοι ἔστωσαν μιᾷς γυναικὸς ἄνδρες, τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων οἴκων. Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται, καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ') Ἦχος α'

Εξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων.

Κοινωνικόν

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε λε η σον

Χοι Κυ ρι ε

Α μη η η η η ν

Και τω πνευματι ι ι ι ι σ

Χοι οι οι οι οι Κυ ρι ε Ἐτερον.

Χοι Κυ ρι ε ε ε ε ε

Α α α μην

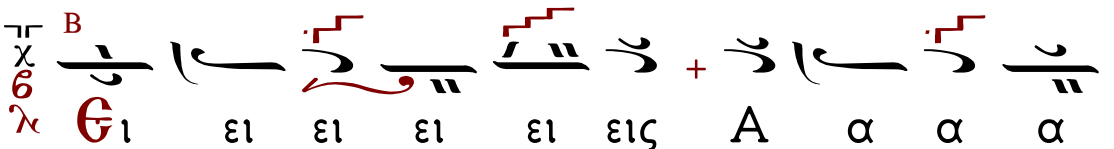
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὥς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος λ' Πα' Ἐναρμόνιος

Ἦχος λ' Πα' Ἐναρμόνιος
 Ἐι ει εις Ἀ γι ος Ἐι ει εις Κυ υ
 ρι ι ι ος Ι η σους Χρι στος χ' εις δο ξαν Θε
 ου Πα τρος α μην

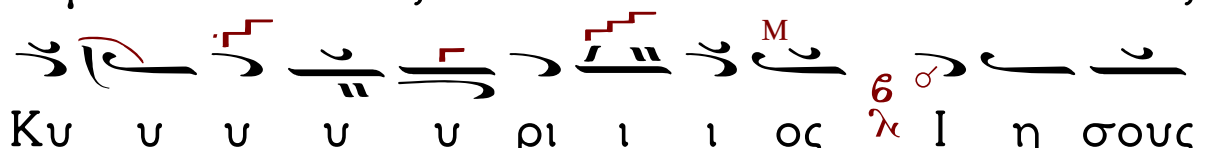
Ἦχος Γ'τος

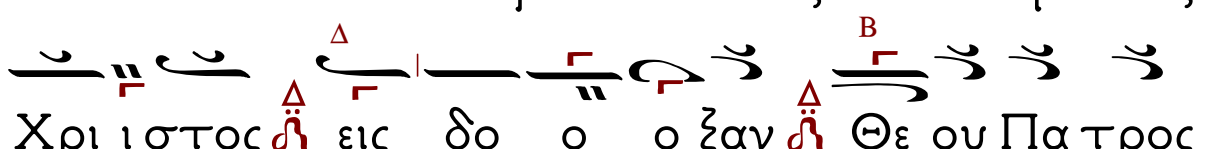
 Α α α α

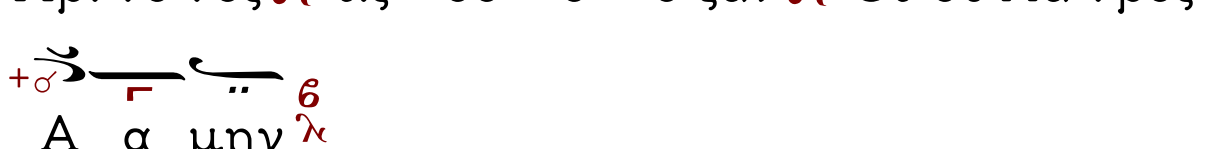
 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς

 Α α α α

 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος

 Ι η σους

 Χρι ι στος εἰς δο ο ο ζαν Θε ου Πα τρος

 Α α μην

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λη Πα

Χ^πρι^πστε ε^πτο φως το α^πλη^πθι^πνον^π το^π
φω^πτι^πζον^πκαι^π α^πγι^πα^πα^πα^πα^πα^πα^πα^πα^πζο^π
ον^ππαν^πτα^π α^παν^π θ^πρω^πων^περ^πχο^πο^πο^πο^πμε^π
νον^π ει^πεις^π το^πον^πκο^πο^πο^πο^πο^πο^πο^π
σμον^πση^πμει^πω^πθ^πη^πη^πτω^πω^πε^πεφ^πη^πη^π
μα^πας^πτο^πφω^πω^πως^π του^που^ππρο^πο^πσω^πω^πω^π
που^που^που^πσου^πι^πνα^πεν^παυ^πτω^πο^πψω^π
ω^πμε^πε^πθα^πφως^πτο^πο^πα^ππρο^πο^πο^πο^π
ο^πσι^πι^πτον^πκαι^πκα^πτε^πευ^πθυ^πυ^πυ^π
υ^πνο^πον^πτα^πδι^πα^πβη^πη^πμα^πτα^πα^π

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ω ων σου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου ^κ
σου ου Μη η η τρος ^π και πα αν τωων ^χ
σου ου των Α γι ω ω ω να μην ^Δ

Τῇ Πέμπτῃ (τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων)

Ἦχος πλ. Νη

Ἦχος πλ. Νη
Εἰς πα α α α σα αν τη ην γη η η η η
γη η η η η ην ε ε ζη η η λ θ εν ο φ θ ο
ο ο ο ο γ γος α α αυ του και εις τα
πε ρα α α τα της οι οι οι οι κου ου με ε ε
νης τα ρη η μα α α τα α α αυ του
Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

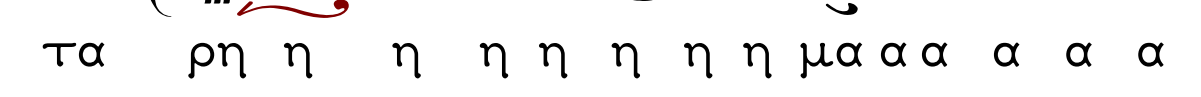
Ἰωάννου Μαυρομάτη Πρωτοψάλτου

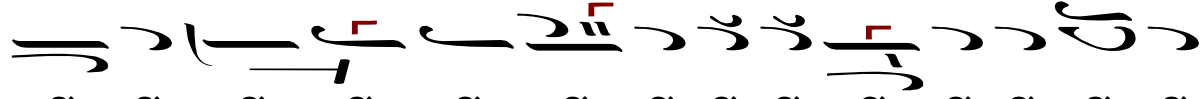
Ἦχος λ̣α̣ Νη

Ν
λ̣ε **Ε**ις πα α α α σα αν τη ην γη
Δ
η η η η η η η η ην λ̣ ε ζη η η
Ν Γ
η η η η η η η η η η ε ζη η
ηλ θ̣ε ε ε ε ε λ̣ε ε ε ε εν **η** ο φθ̣ο ο
Ν
ο ο ο ο ο ο γ γο ο ο ο ο ο ο ος α
α α α α α α α ο φθ̣ο ο ο ο
Ν
ο ο γ γο ο ο ο ος α α α α α α α αυ
Δ Ν
τω ω ω ω λ̣ω ω ω ω ων λ̣ και εις τα
Γ Δ
πε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α εις
Δ
τα πε ε ρα τα α α λ̣α α α α α **η** τη ης

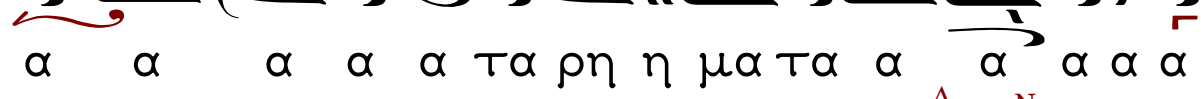

 οι κου με ε ε ε ε ε ε ε ε νη ης

 τα ρη η η η η η η η μα α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α τα ρη η μα τα α α α α α

 α α α α α α α α α αυ τω ω ω ω ω ω

 ω ω ν Αλ λη λου ου ι ι ι α α

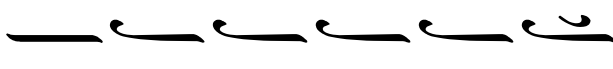

 α α α α α α α

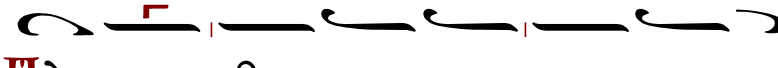
Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

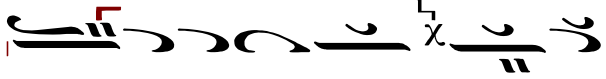
Ἦχος Δι

Εἶδομεν το φως το αλη θι νον ε λα

βομεεν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρομεν

πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι

α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ

η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι
Ἄ μην α μην α μην εις α

φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην την

αι ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

 ^M
 ^Δ Ἀμην ^Δ Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νον ^B α πο του νυν και ε
 (Δίς)
ως του αι ω νος ⁶

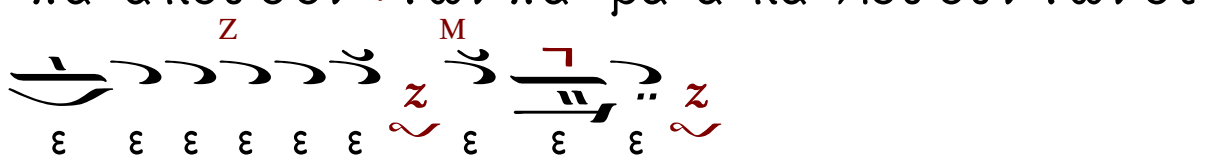
 ⁶ Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νον ^{ζ'} α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω ω νο ο ος ^Δ

Τόν Εὐλογούντα...

 ^Δ Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας ^Δ Κυ ρι ε φυ λατ τε ^Δ
 ^χ ει ει εις ^Δ πολ λα ε ε τη ^χ η η ^Δ

19-12-2024 ΟΡΘΡΟΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'

 πα ακου σον ^πτων πα ρα α κα λου ουν των σε

 ε ε ε ε ε ε ^Ζ ^Μ ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἤχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ζω

ὤε Μή η κα τα α πι στε ευ σης με αν

θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε

ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ι ν

του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε

ε χει με φε ε ε ε ε ε ρει ν ου

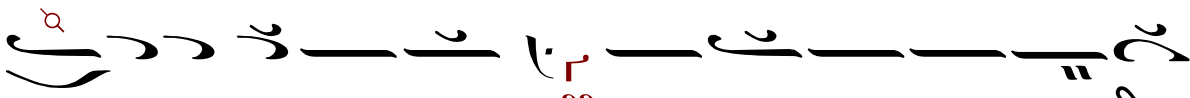
δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα

τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε

που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος

παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης

την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

 ^{z3} Με τα βο λη των θλι ι βο με ε
νων ^{z'} α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω
ων ⁺ υ πα αρχου σα ^z Θε ο το ο κε Παρ θε
ε νε ^{z'} σω ζε πο ο λιν και λα ον ^{z'} των
πο λε μου με ενων η η ει ρη νη ^η των
χει μα ζο με νων η γα λη η νη ^η η μο
ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω ω
ω ω ων ^z

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.